לאים פ"ח מ"ג,במשנה שם ליתא להנך

נ' מיכות את היושב בקרון], ב' תיכות את היושב בקרון],

אחוה], ד) [לעיל ב.],

ל) וקידושין כה:ן, ו) וב"ב

מב.], ז) עיין רש״א,

גליון חש"ם

. גבו' רבוב. עי' חוי"ט פיי

גם רבוב: עי תור ק פי משנה ג' דנדרים ד"ה אביה ובעלה: תום' ד"ה מנחיג

וכו' מ"מ פריך מכח סתם מתני'. כעין זה בכתובות לף ל"ה ע"ל ומי איכל

מ"ד חייבי מיתות שוגגי"

נת"ד סייבי מיתות קווגי" מייבי' וכתוס' עס: שם ד"ה רכוב וכו' אין לפרש. עיין תקובת מהר"ס די צוטון סי' ס"ג: שם ד"ה או וכו' ומסיפא

אין להוביח. קשה לי במה דאמרי' לעיל ע"א אלא

מסיפה בזמן שהן מודים

כו' וש"מ המגביה מניחה

לחבירו מנ"ל דהן מודים קאי אהגביהו מליאה

ומודים שהגביהו יחד ונוכיח מזה דהמגביה מניאה לחבירו קנה חבירו. דלמא קאי על אחד רוכב

ואחד מנהיג דמודים שקנו

יחד בזה ונוכיח מזה דרכוב

במקום מנהיג קנה:

לעזי רש"י

. [קיבישטר"א]. אפסר.

קבישטר"א

בד א מיי' פ"ט מהלכות כלאים הלכה ט סמג לאוין רפב טוש"ע י"ד סי"

נמוץ נפנ טוטייע ייין סיי רלו סעיף יב: נח ב ש"ע ח"מ סיי קלו סעיף א וע"ש בטור וב"י: גמ ג מיי פי"ז מהלכות אבידה הלי ו סמג

עשין עד טוש״ע ח״מ סי״ רעא סעיף ב: ד מיי׳ פי״ו מהלכות אבידה הלכה ז ופ״ב מהל' מכירה הל' ו ופ״ע מהלי טוען ונטען הלי ז ממג עשין עד וסיי סב וסיי לה טוש"ע ח"מ סיי קלח

סעיף א וסי קלו סעיף ה וסי רעא סעיף ג: יוטר לענו סעיף ג. סא ה מיי פי"ז מהלי אבידה הלי ה ועי בהשגות ובמ"מ ובכ"מ סמג עשין עד טוש"ע ח"מ סי׳ רעא סעיף א:

רבינו חננאל

הא דאמרן רוכב ומנהיג חד כוי וחד לא כוי ואמר רב יהודה נחזי אנן מדתנן . בפ׳ כלאי הכרם המנהיג סופג מ' וכו'. פי' המנהיג בשור (או) ובחמור ודש או חרש סופג מ' והיושב בקרון סופג מ' ר"מ פוטר מפיך ותני היושב בקרון סופג מ' דברי ר' מאיר וחכמים פוטרין את היושב בקרון הנה היושב בקרון . . כמו רוכב הוא וכיוז דפטרי ליה רבנן שמעינן מינה דלא ^{d)} הוא מנהיג הבהמה שרוכב עליה ולא מתעבידא מכחו ולא חרישה ולא דישה לפיכך הוא פטור הלכד רוכב לחודיה לא קני וכ"ש רוכב במקום מנהיג ודברים פשוטין הן. פי׳ מוסירה כגון פרומביא ואפסר כל . בהמה בראוי לה. התופס במוסירה לא קני לא במציאה ולא בנכסי הגר דהא לא מסר ליה אחרינא אבל מוסירה מחבירו קני אבי כווס דד קב דהא מסר ליה חבריה. מיתיבי היו שנים רוכבין . על גבי בהמה וכו׳. ופרקי׳

א) אולי ל"ל דלא הוי כמנהיג ח) חוכי כ"כ דכח הוי כמנהיגהבהמה כשרוכב עליה דלחאימעבידא מכחו ולא הוי כחרישה ודישה לפיכך וכו'.

עליה (בקרקע) וברגליון.

מנו שני דברים דין מתנו שמעתי מחודיה מי איבא מאן דאמר לא קנה. אע"ג דלר"ש אית שמעים מיניה דמר שמואל סרסי. שמעתי ממנו שני דברים דין ליה בפ"ק דקדושין (דף כה: ושם) דבהמה [בין דקה בין גסה] אינה נקנית אלא בהגבהה "מ"מ פריך מכח סחם מתניתין

דהא תנן אחד רכוב ואחד מנהיג כו' והא דתנן בפ"ק דקדושין אחד מן השוק וחוטפו ממנו בפנינו ומושכה לקנותה וכן מנהיג (שם) ש בהמה גסה נקנית במסירה דברי ר"מ ור"א אף במסירה האמר וכ"ש במשיכה וכן התם בגמ' דהיכא דמזכיר מסירה הוי פי׳ אף במסירה ובמקום שמזכיר משיכה דוקה ולה מסירה ובלאו הכי לריך לומר כן התם: רבוב הוא דלא קני. ומתני דחחד רכוב דחי לקמן במנהיג ברגליו: רבוב עדיף דתפים בה.

אין לפרש דתפים ברגליו או במה ° שיושב עליה דהאי לא מיקרי תפים בה אלא במה שהוא תפום במוסירה קרי תפים בה דהא בסמוך נקט האי לישנא ולריך לומר דתפים בה ואולא נמי מעט מחמתיה או דלמא מנהיג עדיף דאולא מחמתיה טובא דאי לא מיבעיא ליה ברכוב אלא משום דתפים בה גרידא א"כ מה פושט בסמוך מיושב דפטור והכי נמי דרכוב לא קני והלא לענין כלאים אינו תלוי כלל בתפיסה אלא באזלא מחמתיה ולענין קנין אינו תלוי כי אם בתפים בה ולא באזלא מחמתיה: אן דלמא מנהיג עדיף כו'. מימה דלפשוט ממתני׳ דמנהיג קונה במקום רכוב ואי רכוב איירי במנהיג ברגליו כ״ש דמנהיג עדיף דאפילו במהום רכוב ומנהיג ברגליו הני כ"ש במהום רכוב לחודיה וי"ל דמו המשנה אין להוכיח דקני מנהיג במקום רכוב דאפילו לא קני מיקרי מוחזק דכיון דמנהיג לחודיה שלא במקום רכוב קני מקרי מוחזק אפי׳ במקום רכוב ומ"מ לקמן מוכיח שפיר ממתניתין דרכוב לחודיה הני מאחר שקרוי מוחזק דאי אפילו לחודיה לא קני סברא הוא דאפי׳ מוחזק נמי לא הוי וכן לעיל דקאמר אילימא מהא שנים אוחזין האי אמר כולה אגבהתי׳ אבל שנים שהגביהו לא קנו התם נמי אע"ג דכמו שהם שניהם תפוסים לא קנו מקרי מוחזק כיון דאם היה

מגביה לחודיה אילו לא היה חבירו

תפום בלד השני היה קונה לכך איקרי מוחזק אפילו עם חבירו °ומסיפא אין להוכיח דרכוב ומנהיג קנו שניהם זה במקום זה דקתני אם היו שניהם מודים יחלוקו דאין שניהם מודים שכך קנו אותה ביחד זה ברכיבה וזה בהנהגה אלא שניהם בהנהגה או בקנין אחר: רבוב לחודיה לא קני. נראה דרב יהודה היה מסופק אם שמע משמואל ברכוב לחודיה ומנהיג לחודיה ואז פשיט ליה דרכוב הוא דלא קני או אם שמיע ליה ברכוב במקום מנהיג ואז מספקא ליה הי מינייהו קני דאי לא מספקא ליה אלא שמע משמואל ברכוב במקום מנהיג ותו לא א"כ ס"ל לשמואל דרכוב לחדיה קני והשתא פשיט רב יהודה דאפילו לחודיה לא קני: בהד דתימא רבוב עדיף. פי' חזקתו עדיף ויבטל את חזקת

המנהיג קמ"ל דשניהם מוחזקים ויחלוקו אבל אין לפרש מהו דתימא דרכוב עדיף ויבטל את קנין המנהיג קמ"ל דשניהם קנו כדפרישית לעיל דאפילו לא הוי קני במקום רכוב מקרי מוחזק כיון דמנהיג לחודיה קני וא"ח לעיל כי פריך השתא יושב קני רכוב

שמעית מיניה דמר שמואל תרתי °רכוב ומנהיג חד קני וחד לא קני ולא ידענא הי מינייהו היכי דמי אילימא רכוב לחודיה ומנהיג

לחודיה מנהיג לחודיה מי איכא מאן דאמר לא קני אלא אי איכא למימר דלא קני רכוב הוא דאיכא למימר אלא רכוב במקום מנהיג איבעיא ליה מאי רכוב עדיף דהא תפים בה או דלמא מנהיג עדיף דאזלא מחמתיה אמר רב יוסף אמר לי רב יהודה נחזי אנן #דתנן אהמנהיג סופג את הארבעים והיושב בקרון סופג את הארבעים ר"מ פומר יאת היושב בקרון ומראפיך שמואל ותני וחכמים פומרין את היושב בקרון שמע מינה רכוב לחודיה לא קני וכל שכן רכוב במקום מנהיג אמר ליה אביי לרב יוסף הא זמנין סגיאין אמרת לן נחזי אנן ולא אמרת לן משמיה דרב יהודה א"ל אברא ודכרנן נמי דאמרי ליה היכי פשים מר רכוב מיושב יושב לא תפים במוסירה רכוב תפים במוסירה ואמר לי רב ושמואל דאמרי תרוייהו ימוסירה לא קני איכא דאמרי א"ל אביי לרב יוסף היכי פשים מר רכוב מיושב יושב לא תפים במוסירה רכוב תפים במוסירה א"ל הכי תנא אידי מוסירה לא קני אתמר נמי אמר רבי חלבו אמר רב הונא ימוסירה מחבירו קנה יבמציאה ובנכסי הגר לא קני מאי לשון מוסירה אמר רבא אידי אסברא לי כאדם המוסר דבר לחבירו בשלמא מחבירו קני דקא מסר ליה חבריה אלא במציאה ובנכםי הגר מאן קא מסר ליה דליקני מיתיבי החיו שנים רוכבין על גבי בהמה וכו' מני אילימא רבי מאיר השתא יושב קני רכוב מיבעי אלא לאו רבנן ושמע מינה ירכוב קני הכא במאי עסקינן במנהיג ברגליו אי הכי היינו מנהיג תרי גווני מנהיג מהו דתימא רכוב עדיף דהא מנהיג ותפים בה קמ"ל ת"ש "שנים שהיו מושכין בגמל ומנהיגין

וחמור: פוטר. קסבר לאו מידי עביד: ומדחפיך שמוחל כו'. ש"מ סבירא לשמואל רכוב לאו מידי מעשה עביד ומשום דיחיד ורבים הלכה כרבים אפכה למתני׳ לאוקמה פטורא כרבנן: הכי גרסינן שמע מינה ס"ל לשמוחל רכוב לחודיה לח קני. ולח גרם לרבנן: והא ומנין סגיאין אמרם. להח שמעתין נחזי חנן: ולח אמרה לן. אלא משמך למפשט ספיקו דרב יהודה: אברא. אמת הוא אמר לי נחזי אנן וזכור אני שאמרתי לו היכי תפשוט מר רכוב מיושב בהרון: מוסירה. הבישטר"ח: מוסירה אינה קונה. במליאה עד

מוסף רש"י המנהיג. שני מינים יחד קשורים זוגים בהולכת שום

שיוליכנה ותעקור יד ורגל. ואע"ג דבמכירה קני כדתנן (קדושין דף כה:) בהמה גסה נקנית במסירה לגבי מניחה לא קני כדאמרינן טעמא

במדה לקמן בשמעתין: איכא דאמרי. רב יוסף משמיה דנפשיה קאמר נחזי אנן וא"ל אביי היכי תפשוט רכוב כו": אידי. שם חכם: **מהבירו**. מקח וממכר: **בנכסי הגר**. שמת ואין לו יורשין וכל הקודם בנכסיו זכה בהן יו ומהו לשון מוסירה. שמוסרין אותו בו ללוקח: אי נימא ר"מ. דאמר היושב בקרון סופג את הארבעים ומתני' יחידאה היא ולית הלכתא כוותיה: השתא לר"מ יושב קני. דקאמר היושב בקרון סופג את הארבעים: רכוב מיבעיא. ולמה לי לאשמועינן בתרתי: אלא לאו רבנן. ואשמועינן דביושב הוא דפטור אבל רכוב לא ותיובתא לרב יהודה דפשט רוכב מיושב: במנהיג ברגליו. דהנייה במשיכה שבועט בה ברגליו והולכת מחמתו כדרך רוכבי סוסים: היינו מנהיג. והו"ל למיתני או שהיו שניהם מנהיגים: **סרי גווני מנהיג.** דאי אשמועינן בשני מנהיגים דיחלוקו לא היינו יודעים להאי מהו דתימא כו': חמור דרכו בהנהגה וגמל דרכו במשיכה:

רכוב ודין מנהיג בחד אמר לי קני ובחד אמר לי לא קני ולא ידענא כו': אי נימא רכוב לחודיה. שאין אחר מנהיג עמו ובא

ואין רכוב עמו ובא אחד וחוטפו

ממנו בפנינו לקנותה וקאמר שמואל

בחד מינייהו דלא קני ומאן דחטף

שפיר חטף ומבעיא ליה לרב יהודה

בהי מינייהו: מנהיג לחודיה מי איכא

למאן דאמר דלא קני. הא משיכה

היא זו ובהמה נקנית במשיכהם ומאי

תיבעי ליה לרב יהודה אי ודאי אמר

שמואל בחד מינייהו דלא קני ברכוב

הוא דקאמר דקסבר משיכה בעינן שמעקור יד ורגל כדאמרינן

בקדושין (דף כב:): אלא רכוב במקום

מנהיג. שניהם בחים לפנינו זה

רכוב וזה מנהיג זה אומר כולה שלי

וזה אומר כולה שלי אמר שמואל חד

קני ומבעיא ליה לרב יהודה היכא

דאיתנהו לתרוייהו הי עדיף רכוב

עדיף דהא תפים בה וכי אמרינן

משיכה קני היכא דליכא רכוב אבל

במקום רכוב לה: או דלמא מנהיג

עדיף דקחולה מחמסיה. והיח

הגדולה בקנין: למאן אי לר"מ כו'

עד לרבנן לה גרם: נחוי חנן. הית

לן למפשט משמעתא דמר שמואל

בהי מינייהו אמר: המנהיג. בשור

מיבעיא לישני דקא משמע לן דלא מבטל חוקת רכוב דתפים בה ואולא מחמתיה את חוקת המנהיג וי"ל דאין לריך להשמיענו דפשיטא דרכוב לחודיה בלא מנהיג ברגליו לא חשיב לבטל את חזקת המנהיג דאי משום דתפים בה מנהיג נמי אזלא מחממיה טפי מרכוב אבל השתא דמיירי במנהיג ברגליו דכיון דכל מה שיש במנהיג יש ברכוב ועוד דתפיס בה יבטל את חזקת המנהיג קא משמע לן ולפי מאי דאוקימנא השתא במנהיג ברגליו אתיא כרבנן וכל שכן כרבי מאיר:

בחמור או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג